

meent, bruges, ifølge Straffelovgivningningen for Sotjenessten, Lampen og andre endnu haardere Legemsstraffe **ombord**, dog ikke som Disciplinarstraffe, men som Straffe, der alene kunne paalægges ifølge Dom, hvorimod som Straffe af førstnævnte Slags nu alene bruges Berøvelsen af Blin høiest i 3 Dage, Arrest og Bøien, ligeledes 3 Dage i det Høieste.

I Genhold hertil, skulde jeg da mene, at Straffelovgivningningen og Disciplinarloven for Sotjenessten, forsaavidt betræffer Tjenessten tillands, maatte kunne dannes efter den, der, grundet paa de af mig angivne Principer, maatte blive vedtagen for Landetaten, hvorimod der for Sotjenessten maatte gives en egen Straffelov og en egen Disciplinarlov, samt at corporlige Straffe kunde admittes i den førstnævnte, dog alene efter Dom, paa Personer, som ligeledes ved Dom ombord vare nedsatte i en saakaldet Straffepeloton, Strafferode eller deslige, og i saa indskrænket Omfang som muligt. Paa denne Maade troer jeg, at man, uden Skade for Tjenessten ombord, vil kunne forhindre, at den corporlige Straf, ved idelig og idelig at anvendes, uden Hensyn til Individualiteterne, for enhverformhelt Lovovertrædelse, ethvertformhelt Brud paa Ordenen, skal blive daglig Vane og saaledes let kunne blive misbrugt og virke demoraliserende.

I Medfør af forestaaende Udvikling tillade medundertegnede Borgen og Flensborg os da for vort Bedkommende principalt at indstille til det høitærede Thing, at de Samme forelagte Udkaft til en Straffelov for den danske Krigsmagt samt til Disciplinarlove for Armeen og Marinen ikke i deres nærværende Skikkelse vedtages som Love.

Jeg Drsted kan vel ikke ganske samstemme med de almindelige Grunde, der ere anførte for legemlige Straffes ubetingede Forkastelighed. Saaledes som Forholdene ikke mange Aar tilbage endnu vare, vilde jeg idetmindste have fundet det tvivlsomt, om ikke lempelige Legemsstraffe, medens de frembyde det hurtigste og virksomste Middel til at fremtvinge fornøden Lydighed, Opmærksomhed og Orden, ikke ogsaa for den Rejsede vare taaleligere end de andre Straffe, som man ellers maatte anvende. Denne Be-

nyttelse af legemlig Rejselse som en af de ringeste disciplinaire Straffe, hvorom jeg iøvrigt og maa tilføje, at den var udsat for Misbrug, kan imidlertid under den nærværende Udvikling og i Særdeleshed efter den almindelige Børnepligts Indførelse vistnok ikke tilstedes. Men desuden har allerede Parolbefalingen af 3die August 1846 gjort dette Slags Straf uanvendelig i de Tilfælde, hvori den efter mine Tanker kunde have været til Gavn for Tjenessten, og knyttet den til en ny Indretning, hvorved Legemsrejselser have faaet den beskæmmende og nedtrykkende Natur, som jeg ikke antager, at de forhen have havt, efter den Forestillingsmaade, som var herskende i de Classer, hvori de vare anvendelige. I den Udstødelse af areklære Krigeres Samfund, der kaldes Nedfattelse i de Meniges anden Klasse, og som skærpes ved det Præg af denne Nedværdigelse, som den Paagjældende stedse skal føre med sig, ligger der en Grad af Beskæmmelse, som den virkelige Tilbeling af en Rejselse, idetmindste efter de forhen herskende Forestillinger, ikke førte med sig, og jeg finder, at de Individer, som kunde fortjene en saa haard Straf, baade for deres egen Skyld og for den øvrige Stats Skyld, hvorfra de ikke i Virkeligheden udsøndres, hellere maae underkastes andre Straffe, hvorved de træde ud af Tjenessten. Det forstjener vistnok Paaskjønneelse, at saavel den ovennævnte Parolbefaling som det forelagte Lovudkast har vist særdeles Omhu for at denne Nedfattelse, der er laant af de preussiske Love, ikke skal kunne paalægges Noget, som ikke har forskyldt en særdeles Strengthed, og Udvalget har endnu paa flere Maader søgt at skærpe Betingelserne for denne Strafs Anvendelse; saa at den vistnok maatte blive en Sjældenhed, og ikke let kunde blive anvendt uden paa meget maadelige Personer. Men derved tabes og, som mig synes, aldeles det Gavn til god Ordens Vedligeholdelse, som denne Straffearart skulde kunne medføre, og jeg skjønner ikke rettere, end at de enkelte Individer, hvorpaa den blev anvendelig, uden Afbræk for Staten kunde underkastes de andre alvorligere Straffe, hvorfor Frihedsstraffens Skærpelse ved Forbindelse med Legemsstraffe skulde befrie dem. Paa den anden Side kræver, saaledes som af Ud-